

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

อย่าให้ฟุ้งเพื่อเกินตัว

เราเป็นห่วงบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่จิตใจมักจะห่างเหินจากศีลจากธรรม ไม่ค่อยมีศีลธรรมติดตัวไปเป็นคู่เคียงกันกับทางโลก ตามธรรมดาทางธรรมก็ให้มีสำหรับเป็นที่อาศัยของใจ ทางโลกเขาก็วิ่งเต้นชวนชวาทหน้ากันนั้นแหละ ไม่บอกก็วิ่งเอง เพราะปากท้องบังคับ การเป็นอยู่ทุกอย่างนี่ก็ต้องอาศัยเราเป็นคนชวนชวาทหามา ให้ชวนชวาททางนั้นด้วยชวนชวาททางศีลธรรมด้วย ถ้ามีตั้งแต่ภายนอก ศีลธรรมไม่มีก็เป็นช่องโหว่แล้วไม่แน่นหนามั่นคง ทางจิตใจก็ให้มีศีลมีธรรมประจำตน ทางนอกก็มีหน้าที่การงานเป็นเนื้อเป็นหนัง อย่าโลเลโลกเลกใช้ไม่ได้นะ

วันนี้ก็เริ่มขึ้นปีใหม่แล้ว วันที่ ๓๑ ปีใหม่ก็ไปจากคนเก่ากันแหละ ที่จะปรับปรุงตัวเอง มันไม่ดีตรงไหนๆ ให้แก้ไขตัดแปลงเสียตั้งแต่บัดนี้ มีดกับแจ็กเรียกว่าปีใหม่นี้เก่าแล้วไม่มีความหมาย ความหมายต้องเอาไม้ดกับแจ็กนั้นเข้ามาปรับปรุงตัวเอง ปีใหม่ปีเก่าก็คือตัวของเรา ให้แก้ไขตัดแปลง ไม่ดีตรงไหนให้พากันพิจารณา

ทุกวันนี้โลกมันเห่อเหิมมากเกินไป จนจะไม่มีศีลมีธรรมติดเนื้อติดตัวแล้วเวลานี้ ผู้ท่านมีศีลมีธรรมท่านพิจารณาอยู่ตลอดเวลา ดีไม่ดีท่านสลดสังเวชกับพวกสัตว์โลกทั้งหลาย ไม่ใช่เล่นๆ นะ ท่านพิจารณาโดยอรรถโดยธรรมอยู่ตลอดเวลา ท่านไม่ลืมเนื้อลืมตัว ท่านผู้มีธรรมไม่ลืมตัว ผู้ไม่มีธรรมนั้นละฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว การอยู่การกินการหลับการนอนการใช้สอยมักจะฟุ้งเพื่อสำหรับคนไม่มีธรรมในใจ คนที่มีธรรมในใจแบ่งรับแบ่งสู้ อันนี้แบ่งไว้อย่างนั้น อันนั้นแบ่งไปอย่างนั้นๆ มีส่วนแบ่งอยู่ในตัวของเรารู้เป็นเจ้าของมันแหละ ถ้าไม่แบ่งเลยปล่อยให้กิเลสเข้าไปกินก็หมดเนื้อหมดตัว มีอะไรมีๆ เข้ามาเข้าฟุ้งๆ ฟุ้งก็เท่านั้นละไม่ใหญ่โตนัก สุดท้ายก็หมดเนื้อหมดตัวไป ไม่ได้สารประโยชน์อะไรเข้าสู่ทางจิตใจ ทางด้านกุศลเลย

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ เรื่องศีลเรื่องธรรมนี่จอมปราชญ์ทั้งหลายยกยอสรรเสริญเทิดทูนมาเป็นเวลานานแล้ว แต่พวกกิเลสตัณหา มันก็เหยียบย่ำตลอดเวลาในขณะเดียวกัน ไม่ว่าจะไปวัดไปวาสร้างคุณงามความดีทุกอย่างทุกอย่างอ่อนเปียกไปหมด ถ้าจะทำความชั่วช้ำลามกนี่คึกคักขิงขังตั้งตั้ง ถ้าว่ารถก็ไม่ต้องติดเครื่องเลย เหยียบคันเร่งไปเลย เพราะมันเคยชินต่อความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมมนุษย์เรา อย่าให้เป็นอย่างนั้น

มีธรรมแล้วมีเบรคห้ามล้อ มีคันเร่งมีเบรคห้ามล้อ คันเร่งเร่งหน้าที่การงาน อันใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนก็ให้รีบเร่งชวนชวาท อะไรไม่เป็นประโยชน์ให้ปิดออกๆ นั้นละผู้มีธรรมเป็นอย่างนั้น ผู้ไม่มีธรรมมีแต่ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมสุดท้ายก็

ไม่ได้อะไรติดเนื้อติดตัวไป เกิดในภพใดชาติใดก็มีแต่ความร้นแค้นกันดาร หากความสงบร่มเย็นภายในจิตใจไม่มี เพราะสร้างแต่พินแต่ไฟเผาตนเองแล้วก็เผาคนอื่น ตายไปแล้วก็เอาพินเอาไฟนี้ไปเผาตน ตลอดถึงแดนนรกก็มีแต่พินแต่ไฟของคนทำชั่วนั้นแหละ คนทำดีไม่มีแหละเรื่องพินเรื่องไฟ มีแต่ความชุ่มเย็นเป็นสุข

ขอให้รู้เนื้อรู้ตัวเสียทุกคน ๆ อยู่ไปกินไปวันหนึ่ง ๆ มันก็เท่านั้นแหละ มีดกับแจ่ง มีดกับแจ่งมีมาตั่งกับตั่งกัลป์ ถ้าเราไม่ปรับปรุงตัวเองมีดกับแจ่งก็เป็นมีดกับแจ่ง ตัวเราก็จมอยู่ตลอดเวลา จะมีดไม่มีดก็ตามถ้าเราไม่ปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ให้พากันปรับปรุงแก้ไขตัวเอง การอยู่การกินการใช้สอยต่าง ๆ อย่าให้ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว อันนั้นก็เอาอันนี้ก็จะมี เห็นเขามีก้อยากมี ทุกข์จนชั้นแค้นก็ให้มี ๆ ไม่ได้ก็ไปกู่ไปยืมเขามาแล้วเอาพินเอาไฟเข้ามาเผาตัวเองเข้าไปอีก ก็ยิ่งเป็นความเสียหายเข้าไป

เพราะฉะนั้นจึงพากันตื่นเนื้อตื่นตัวทุกคน มีเท่าไรใช้ตามเกิดตามมีนั้นแหละตีตีกว่าไปติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรัง ท่านบอกว่าความทุกข์ในโลกนี้ไม่มีอะไรเกินการติดหนี้ติดสิน ความสุขในโลกนี้ก็คือไม่มีหนี้มีสินติดตัว เป็นอิสระตลอดเวลา ท่านบอกอย่างนั้น ในธรรมท่านมี ผู้ติดหนี้ติดสินเป็นผู้ทาบหามกองทุกข์ ทาบหามไปตลอดเวลา หากความสุขไม่ได้ ผู้ไม่ติดหนี้ติดสินเป็นอิสระในตัวเอง อยู่ที่ไหนก็สะดวกสบาย มีมากใช้มาก มีน้อยใช้น้อย ไม่มีก็อยู่ไปตามสภาพของไม่มี ไม่มีที่จะเกินเหตุเกินผล นี้ละเรียกว่าธรรม

ธรรมท่านไม่ให้ตื่นตื่น อะไรมาสมัยนั้นสมัยนี้ สมัยไหนมันมีตั้งแต่มีดกับแจ่งนั้นแหละ ตัวที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองจากชั่วไปหาดีก็คือตัวของเรา จะหมუნตัวลงไปทางความชั่วก็คือตัวของเรา เพราะฉะนั้นจึงให้เปลี่ยนแปลงตัวเอง ไม่ดีตรงไหนให้แก้ไขตัดแปลง เราจะคอยให้คนอื่นมาตัดแปลงแก้ไขเราไม่ได้ ครูบาอาจารย์เป็นแต่ผู้แนะนำสั่งสอนเท่านั้น แต่ผู้ที่จะตัดแปลงแก้ไขตนเองให้เป็นคนดีมีความสุขความชุ่มเย็นใจก็คือเราที่ปฏิบัติตามที่ท่านแล้วเราก็อ่อนสบาย ๆ

สำหรับทางโลกมีโลกเข้ามาแฝง มีธรรมเข้าไปแฝงกันด้วย ถ้ามีแต่โลกล้วน ๆ ก็เป็นพินเป็นไฟ มีเงินกองเท่าภูเขาก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะจิตใจแห่งผากจากศีลจากธรรมซึ่งเป็นที่เก็บสมบัติเงินทองข้าวของบุญกุศล ให้เป็นที่ชุ่มเย็นแก่จิตใจของตน แล้วมันไม่มี มันไม่วังเต้นชวนชวยในทางดี วังเต้นชวนชวยหาแต่ทางความชั่วช้ำลามก ครั้นตายไปแล้วก็จม ๆ ท่านทั้งหลายว่านรกไม่มีเหรอ นรกใครเป็นคนแสดงไว้ตั้งแต่ต้น จอมปราชญ์นะแสดง ไม่ใช่คนโง่เง่าเต่าตุ่นหลับหูหลับตาอยู่ทั้งวันทั้งคืนอย่างพวกเรานะ ท่านจอมปราชญ์ทั้งนั้น ว่านรก-สวรรค์-พรหมโลกเหล่านี้มีแต่

จอมปราชญ์ได้รู้ได้เห็นเรียบร้อยแล้ว ไปพบไปเห็นไปสัมผัสสัมพันธ์มาแล้วก็มาสั่งสอน บรรดาลูกเต้าหลานเหลนทั้งหลายให้รู้เนื้อรู้ตัว

นรกเป็นนรกมีแต่กาลไหนๆ อย่าไปลบล้าง สวรรค์ก็เหมือนกัน บาปบุญมีแต่ กาลไหนๆ สำหรับผู้สร้างบาปได้บาปวันยังค่ำ ผู้สร้างบุญได้บุญวันยังค่ำ สร้างความดี ได้ดี สร้างความชั่วได้ชั่ว อยู่กับเราเป็นผู้ชวนขวยผู้สร้างเอง ที่จะให้สิ่งเหล่านี้เกิดมา เฉยๆ ลอยๆ เป็นไปไม่ได้ มันขึ้นอยู่กับต้นเหตุคือผู้สร้าง สร้างความชั่วซ้ำลามาก สร้าง ความดีงามใส่ตัวเองผู้นั้นก็จะเป็นผู้ได้รับความดีงาม ถ้าสร้างตั้งแต่ความชั่วก็จะได้รับ แต่พินแต่ไฟไปหมด ไม่ได้ ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้

วันนี้ก็เป็นปีใหม่ ก็คนเก่าของเราทั้งหลาย ปีใหม่ก็ให้แก้ไขตัดแปลงตนเองให้ เป็นคนใหม่ขึ้นมาในทางที่ถูกที่ดี นั่นเรียกว่าแก้ไขตัดแปลงปีใหม่ เปลี่ยนแปลงความ ประพฤติของตนที่ไม่ดีให้ดีขึ้นใหม่ ให้ดีขึ้นใหม่เรียกว่าดี ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงเลยวัน ไหนก็วันนั้นละ มีดกับแจ้ง-นรกอเวจี-สวรรค์-พรหมโลกมีอยู่ก็มีอยู่อย่างนั้นละ ไม่ เกิดประโยชน์สำหรับผู้ไม่สนใจในสิ่งเหล่านั้น ตายแล้วก็ไปจมลงในนรก นรกมีหรือไม่มี เจ้าของนั้นละเป็นผู้จะไปตัดสินเวลาสายเกินไปแล้ว พอไปเจอเข้า อ้อ สายเกินไป แล้ว เราจะมาคิดความหลังมันผ่านไปแล้วได้อย่างไร เราจะไปแก้ไขได้อย่างไร ให้แก้ไข เสียตั้งแต่บัดนี้

อย่าเอาความอยากมาเป็นประมาณนะ ความอยากนี่อยากไม่หยุดไม่ถอย อยาก เอาให้ตายจริงๆ เอาให้ฉิบหายจริงๆ ละความอยากความทะเยอทะยาน ความหักห้าม ความรู้จักความพอดี เหยียบเบรกห้ามล้อไว้ๆ อย่าให้มันผาดโผนโจนทะยานจนเกินไป มนุษย์เรา ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วก็ดี อยู่ในบ้านในเรือนก็อย่าให้ได้ทะเลาะกัน ระหว่างผัว กับเมีย พ่อแม่กับลูก เพราะตัวต้นเหตุคือพ่อกับแม่ไม่ดี ผัวไปทำเสียอย่างหนึ่ง เมียไป ทำเสียอย่างหนึ่ง ครั้นเอามาแล้วก็เอาไฟมาเผาจนให้ลูกตาตาๆ ได้ดู ลูกก็สลดสังเวช นะ เวลาไปเรียนหนังสือหนังสือนี้ เอาตั้งแต่เรื่องของพ่อแม่ทะเลาะกันนั้นละไปคิดอยู่ นั้น ครูสอนว่าอย่างไรไม่สนใจ สนใจตั้งแต่พ่อกับแม่ทะเลาะกันให้เห็นต่อหน้าต่อตา ลูกเช่นนั้นโคศกเคราะห์เหงาหงอย หาความเฉลียวฉลาดไม่ได้

เราต้องปรับปรุงตัวเราเองซึ่งเป็นต้นเหตุ ประพฤติตัวให้ดี เป็นพ่อที่ดี เป็นแม่ที่ ดี ประพฤติปฏิบัติตัวให้ลูกได้ยึดเป็นคติตัวอย่างอันดีงาม สิ่งที่ไม่ดีอย่าไปทำ ลูกเป็น นักศึกษาอยู่กับพ่อกับแม่มาตั้งแต่เดิมตลอดเวลา นี่เป็นหลักธรรมชาติ คือเป็นผู้ศึกษาจาก พ่อจากแม่ ความเคลื่อนไหวไปมาอะไรจะออกจากพ่อจากแม่ ลูกจะยึดอันนี้เป็นหลัก เป็นเกณฑ์เข้ามาหาตัวเอง ถ้าเป็นไฟก็เผาตัวเอง ถ้าเป็นของดีก็เป็นคติเตือนใจตนเองก็ กลายเป็นลูกผู้ดีไป ถ้าลูกที่ชั่วมันไม่ฟังพ่อฟังแม่ มันก็ไปตามเรื่องของมัน พ่อแม่นี้เป็น

สำคัญมาก เป็นอาจารย์ใหญ่ เป็นบุพพาจารย์ของลูกของหลานทั้งหลายนั้นละ เกิดมา
ความเคลื่อนไหวพ่อแม่ลูกจะได้เห็นก่อนใคร เห็นเรื่องของพ่อของแม่

ให้เราปฏิบัติตัวให้ดีให้เป็นคติเครื่องเตือนใจ ไม่เช่นนั้นจะไม่เป็นประโยชน์
อะไร ท่านทั้งหลายเห็นว่าธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นหรือ เป็นของจริงตั้งแต่เรื่อง
ส้วมเรื่องถานที่ปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้หรือ ส้วมถานคือการปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว
เลอะเทอะสกปรก การปฏิบัติตัวเป็นส้วมเป็นถานเป็นอย่างนี้ การปฏิบัติตัวเป็นมรรค
เป็นผลเป็นหอบปราสาทราชมณเฑียรก็คือปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ทุกอย่างให้ดี บังคับ
ตัวเอง ตื่นขึ้นมาเราจะทำอะไรให้เตรียมตัวเอาไว้ที่จะแก้ไขตัดแปลงสิ่งไม่ดีทั้งหลาย
อย่าสักแต่ว่าตื่นแล้วเฟิ่นฟ่านๆ หากความดีไม่ได้ เพราะไม่คิดไม่อ่าน คนที่คิดที่อ่าน
แก้ไขตัวเองตั้งแต่ตื่นนอนขึ้นมา อะไรไม่ดีไม่ทำๆ จนจิตใจมีความเคยชินคิดอะไรไม่ดี
ปัดออกๆ เอาแต่สิ่งที่ดีงาม จิตใจก็เป็นนิสัยติดตัว คิดตั้งแต่สิ่งดีงาม พุดแต่สิ่งดีงาม
ทำแต่สิ่งดีงาม ก็เป็นสิริมงคลแก่ผู้ปฏิบัติได้นั้นแหละ ให้พากันจดจำเอา

อยู่เฉยๆ ไม่เป็นท่านะ ผู้ที่เลิศเลอคือพระพุทธเจ้า ท่านสลบสามหนการฝึกฝน
ตนเอง ก่อนที่ได้มาเป็นศาสดาของพวกเราทั้งหลายพระพุทธเจ้าทรงสลบสามหน จึงได้
เป็นศาสดาสอนโลก เพราะกิเลสเหนียวแน่นที่สุด ดีไม่ดีมันเอาให้จมไปได้เลยว่าจะทำ
ความดีกลับไปทำความชั่ว จมไปเลย พระพุทธเจ้าไม่จม เอาตายก็ตายสลบๆ แต่การทำ
ความดีเพื่ออนาคตข้างหน้าให้ดีทั้งตัวเขาตัวเราและสัตว์โลกต่อไปไม่ถอย ทำไม่หยุดไม่
ถอยมันก็ค่อยดีขึ้นไป นี่ละคำว่าศาสดาองค์เอกก็คือผู้เป็นคติตัวอย่างของโลกทั้งการ
ปฏิบัติตัวเอง ทั้งความเป็นอยู่ทุกอย่าง ไม่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม อยู่ด้วยความพอดีพอดี
อย่ามีตั้งแต่ความดีจนรจนกระวนกระวาย เห็นเขามีก็อยากมี เห็นเขาได้ก็อยากได้ ทุกข์จน
ขั้นแค่นี้ก็อยากได้ ไม่มีก็ไปหยาบยืมเขาบ้าง ดิดหนี่ติดสินเขา เอาไฟเผาตัวเองเข้าไปอีก
อย่างนั้นไม่ดีเลย ขอให้พากันคิด

มนุษย์เรานั้นละเป็นมนุษย์ประเภทที่หนึ่ง เป็นสัตว์ประเภทที่หนึ่งที่มีความคิด
ความอ่านแหลมคมยิ่งกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย ถ้ามนุษย์คือเราคิดไม่ได้แล้ว เอ้า ไป
กราบหมาเสีย หมายอยู่ในวัดนี้ก็มิไปกราบที่ไหนก็ได้ สู้หมาไม่ได้นะ ความประพฤติ
ความรู้ความเห็นอันดีงามซึ่งควรจะให้ เป็นสมบัติของตนหาไม่ได้ ควรไปกราบหมาเสีย
ดีกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วอย่าอยู่ให้หนักแผ่นดิน พากันเข้าใจเอานะ ให้ฝึกหัดตนเอง
เอาละวันนี้พุดเท่านั้นละ เหนื่อยแล้ว

เราไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรทุกวันนี้ อ่อนลงทุกวันธาตุขันธ์ อ่อนลงๆ ร่างกายอ่อน
แต่ใจไม่อ่อน เมตตาสงสารได้ตลอดไป แต่ร่างกายนี้อ่อน

(ยอดเงินรับบริจาคผ้าป่า ๘๔,๐๐๐ กอง สร้างตึกสงฆ์อาพาธ ๑๐ ชั้น โรงพยาบาลอุดรธานี ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ รวมเงินฝากผ่านธนาคารทั้ง ๓ ธนาคารเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐๓,๒๑๕,๗๓๖ บาท คิดเป็น ๑๕๑,๖๐๘ กองครับผม) พอใจให้พากันพยายามชวนขวยหา เพื่อหนุนชาติไทยเรา

เหนื่อยเราเหนื่อย แต่พูดจริงๆ ใจเราไม่ได้เหนื่อย หัวใจเราสว่างจ้าตลอดเวลา ฟังเสียวันนี้มันจวนจะตายแล้ว ไม่ได้มาอวดให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายฟัง เวลาออกปฏิบัติแทบเป็นแทบตาย ทั้งจะสลบไสลนั่งภาวนา เดินจงกรมนั่งสมาธิ ฝึกหัด ดัดแปลงการอยู่การกินการหลับการนอนฝึกหมดเลย เอาจนมันจะตายแล้วละ แล้วก็ ได้ผลขึ้นมาเป็นที่พอใจ เวลานี้พอใจแล้วในการฝึกตัวเองไม่มีอะไรบกพร่อง พูดให้มัน ชัดเจน ตั้งแต่วันฝึกหัดมานี่ชาตินี้จะได้บวช การบวชเป็นสำคัญได้สร้างความดี จนกระทั่งถึงช่วงกรรมฐานหาครูบาอาจารย์ผู้ที่ดีๆ ก็เป็นเครื่องพยุขึ้น ๆ สุดท้ายก็ พอใจ

การปฏิบัติธรรมภายในใจนี้พอใจ ไม่มีที่ต้องติ ว่าตายแล้วจะไปลงนรกหลุมไหน ไม่มี สวรรค์ชั้นใด ๆ ชยับไปเรื่อย ๆ เราไม่ยากพูดนะสุดขีด การปฏิบัติธรรมก็สุดขีด ของความดีที่จะสถิตอยู่สำหรับผู้ทำความดี ไม่มีที่ต้องติ นี่ก็เพราะเอาให้จนกระทั่งถึง บางครั้งจะสลบไสลฝึกหัดตนเอง แล้วผลก็เป็นมาอย่างนั้น แล้วไม่เดือดร้อน อยู่อย่าง นั้นละทุกวันนี้ไม่เดือดร้อน จะเป็นเมื่อไรก็เป็น จะตายเมื่อไรก็ตาย เราพอแล้วในหัวใจ ของเรา

ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่ต้องห่วงอะไรทั้งนั้น ถ้าอันนี้ยังไม่พอ ธรรม กับใจยังไม่พอมีอะไรมาก็ตามจะกวณเจ้าของให้เดือดร้อนตลอดไป มีเท่านั้นอยากได้ เท่านั้น มีเท่านั้นอยากได้เท่านั้น เลยตายด้วยความอยาก ถ้ามีธรรมภายในใจแล้วจะ นุ่มนวลและสงบร่มเย็นสบายเข้ามา ความอยากความหิวโหยเบาบาง ๆ จนกระทั่งความ อยากไม่มี นั่นละการสร้างความดี จิตใจอิมบุญอิมกุศลอิมอรรถอิมธรรมแล้วพอ แต่ จิตใจจะให้อิมด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาได้ไม่พอ ๆ จนวันตายก็ไม่มีวันพอ ตายทิ้ง เปล่า ๆ ผู้เสาะแสวงหาความดีนั้นได้จนกระทั่งว่าพอ ไม่หาอีกแล้ว พอ พากันจำเอา

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ